

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 287/2009

z dnia 7 kwietnia 2009 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 28 maja 2008 r. Komisja otrzymała skargę dotyczącą folii aluminiowej pochodzącej z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego przez Eurométaux („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej wspólnotowej produkcji folii aluminiowej.
- (2) Wspomniana skarga zawierała dowody wskazujące na przywóz dumpingowy i wynikającą z niego znaczną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.
- (3) Postępowanie wszczęto dnia 12 lipca 2008 r., publikując zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽²⁾.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (4) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnoszących skargę producentów wspólnotowych, producentów eksportujących w Armenii, Brazylii i ChRL, importerów, przedsiębiorstwa handlowe, użytkowników, dostawców, a także zainteresowane stowarzyszenia, jak również przedstawicieli Armenii, Brazylii i ChRL, o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

- (5) Aby umożliwić producentom eksportującym w Armenii i ChRL złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), gdyby wyrazili oni takie życzenie, Komisja przesłała formularze wniosków zainteresowanemu armeńskiemu producentowi eksportującemu i zainteresowanemu chińskiemu producentom eksportującym, władzom Armenii i Chin oraz pozostałym chińskim producentom eksportującym, którzy zgłosili się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Armeński producent eksportujący i sześciu chińskich producentów eksportujących razem z powiązanymi z nimi przedsiębiorstwami handlowymi, w stosownych przypadkach, wystąpiło o przyznanie MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego lub o IT, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają warunków dla przyznania MET.

- (6) Wobec dużej liczby producentów eksportujących w ChRL i importerów we Wspólnocie, Komisja zaznaczyła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że w niniejszym dochodzeniu może zostać zastosowana kontrola wrywkowa w celu stwierdzenia dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

- (7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, zwrócono się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL i importerów we Wspólnocie o zgłoszenie się do Komisji oraz o dostarczenie, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r.

- (8) Sześciu producentów eksportujących w ChRL wyraziło gotowość do wzięcia udziału w kontroli wrywkowej. Jedno przedsiębiorstwo wycofało się jednak z dalszej współpracy na wczesnym etapie dochodzenia, w związku z czym pozostało tylko pięciu producentów eksportujących. W związku z powyższym kontrola wrywkowa nie była konieczna i wszystkie strony poinformowano, że zrezygnowano z doboru próby.

- (9) Ośmiu importerów/użytkowników wyraziło gotowość do wzięcia udziału w kontroli wrywkowej. Kontrola wrywkowa nie była zatem konieczna i wszystkie strony poinformowano, że zrezygnowano z doboru próby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 13.

- (10) Komisja rozesała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Otrzymano odpowiedzi od jednego producenta eksportującego w Armenii, pięciu w ChRL i jednego w Brazylii, a także od jednego producenta w kraju analogicznym – Turcji. Od sześciu producentów wspólnotowych otrzymano również odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w kwestionariuszu, a ośmiu importerów/użytkowników współpracowało, przedkładając odpowiedzi na kwestionariusz. Komisja nie otrzymała żadnych informacji od użytkowników końcowych, żaden z nich nie ujawnił się też w toku dochodzenia.
- (11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci wspólnotowi
- Alcomet PLC, Shumen, Bułgaria
 - Symetal Aluminium Foil Industry S.A./Elval Hellenic Aluminium Industry S.A. Mandra Attikis, Grecja
- b) Producenci eksportujący w ChRL
- Alcoa (Shanghai) Aluminium Products Co., Ltd., Shanghai and Alcoa (Bohai) Aluminium Industries Co., Ltd., Hebei
 - North China Aluminium Co., Ltd., Hebei („North China”)
 - Shandong Loftan Aluminium Foil Co., Ltd., Shandong („Shandong”)
 - Zhenjiang Dinsheng Aluminium Industries Joint-Stock Limited Company, Jianguo
- c) Producent eksportujący w Armenii
- Closed Joint Stock Company „Rusal-Armenal”, Yerevan („Armenal”) i powiązani importerzy w Szwajcarii i Rosji Rual Foil Limited, Rual Trade Limited, RTI Limited, Rusal Europe Limited i Rusal Marketing Limited
- d) Producent eksportujący w Brazylii
- Companhia Brasileira de Alumínio, São Paulo
- e) Niepowiązani importerzy/użytkownicy we Wspólnocie
- Coutinho Caro + Co International Trading GmbH, Hamburg, Niemcy
 - Fora Folienfabrik GmbH, Radolfzell, Niemcy
 - ITS Foil, Film and Paper Products bv, Apeldoorn, Niderlandy,
 - Groupe Sphere, Paryż, Francja
- (12) Biorąc pod uwagę potrzebę ustanowienia wartości normalnej dla producentów eksportujących, co do których istnieje możliwość, że nie zostanie im przyznane wartości normalnej na podstawie danych z Turcji jako kraju analogicznego, w siedzibie następującego przedsiębiorstwa:
- f) Producent w Turcji
- Assan Demir ve Sac Sanayi A.Ş., Tuzla (obecnie Assan Alüminyum Sanayi ve Ticaret A.Ş.)
- ### 3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany
- (13) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- ## B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY
- ### 1. Produkt objęty postępowaniem
- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania określono, że produktem objętym postępowaniem jest folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm, pochodząca z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej, w chwili wszczęcia postępowania zgłaszana zwykle w ramach kodu CN ex 7607 11 10.
- (15) Dochodzenie wykazało, że powyższy opis produktu obejmował różne produkty, a w szczególności tzw. duże zwoje i rolki przeznaczone dla konsumentów. Duże zwoje różnią się od rolek przeznaczonych dla konsumentów głównie wagą (duże zwoje zazwyczaj ważą przynajmniej 150 kg), dlatego też konieczne jest przewinięcie folii aluminiowej, aby przekształcić je na produkt konsumencki stosowany do pakowania i innych zastosowań w gospodarstwie domowym.

(16) Określony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania kod CN ex 7607 11 10 w styczniu 2009 r. podzielono na dwa kody: ex 7607 11 11 (folia aluminiowa o grubości mniejszej niż 0,021 mm w rolkach o wadze nieprzekraczającej 10 kg, przeznaczona na rolki dla konsumentów) i ex 7607 11 19 (taka sama, ale o wadze ponad 10 kg, przeznaczona na duże zwoje). Kod CN odnosi się do wagi rolki folii aluminiowej, która odpowiada rolce folii aluminiowej w pierwotnym opisie produktu. Obydwa odnoszą się do samej folii aluminiowej nawiniętej na odpowiedni podkład w rolkę lub zwój.

(17) Przedstawiciele przemysłu przetwórczego we Wspólnocie, tj. „przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii”, twierdzili, że produkt objęty postępowaniem powinien również objąć rolki przeznaczone dla konsumentów, ponieważ nałożenie środków wyłącznie na przywóz folii aluminiowej ważącej ponad 10 kg mogłoby prowadzić do wywozu produktów przetworzonych, tj. folii aluminiowej ważącej mniej niż 10 kg. Operacja przewijania odbywałaby się w krajach wywozu zamiast w krajach Wspólnoty, a przedsiębiorstwa zajmujące się przewijaniem folii we Wspólnocie poniosłyby znaczną szkodę. Kwestia ta omówiona jest poniżej w motywach 150–162.

(18) Folia aluminiowa wytwarzana jest przez walcowanie do żądanej grubości hutniczych wlewków aluminiowych lub foliowego materiału wyjściowego. Po odwalcowaniu folia jest wyżarzana w procesie termicznym w celu uzyskania giętkości. Po walcowaniu i wyżarzeniu folia jest zwijana w zwoje rolkowe o szerokości nieprzekraczającej 650 mm. Rozmiar rolki folii decyduje o jej zastosowaniu, ponieważ użytkownicy folii („przedsiębiorstwa zajmujące się przewijaniem folii” oraz „przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii”) nawiną ją na mniejsze rolki przeznaczone do sprzedaży detalicznej.

(19) W związku z powyższymi ustaleniami stwierdza się, że produktem objętym postępowaniem jest folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg, pochodząca z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej, objęta kodem CN ex 7607 11 19.

2. Produkt podobny

(20) Dochodzenie wykazało, że folia aluminiowa produkowana i sprzedawana przez przemysł wspólnotowy we Wspólnocie, folia aluminiowa produkowana i sprzedawana na rynkach krajowych Armenii, Brazylii i ChRL oraz folia aluminiowa przywożona do Wspólnoty z tych krajów, jak również folia produkowana i sprzedawana w Turcji, mają zasadniczo te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne i mają takie samo podstawowe końcowe zastosowanie.

(21) Tymczasowo uznano zatem, że wszystkie wyżej wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. TRAKTOWANIE NA ZASADACH RYNKOWYCH (MET) I KRAJ ANALOGICZNY

(22) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z Armenii i ChRL normalną wartość należy ustalić zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji kryteria te są podsumowane poniżej:

— decyzje gospodarcze są odpowiedzią na warunki panujące na rynku, bez znacznej ingerencji ze strony państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe,

— przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów,

— nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,

— prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną, oraz

— przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

(23) Jedyne armeński współpracujący producent eksportujący i pięciu współpracujących w tym postępowaniu producentów eksportujących z ChRL wystąpili o przyznanie MET i w określonym terminie wypełnili formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących.

(24) Armenal, jedyny współpracujący producent eksportujący z Armenii, stwierdził, że zastosowanie art. 2 ust. 7 do Armenii jest niezgodne z prawem, ponieważ Armenię należy traktować jako kraj posiadający status gospodarki rynkowej, zgodnie z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO).

(25) Traktowanie Armenii jako gospodarki będącej w okresie transformacji jest jednak zgodne z rozporządzeniem podstawowym, które wyraźnie wymienia Armenię w przypisie do art. 2 ust. 7 lit. a). Dlatego też argument ten zostaje oddalony.

(26) W przypadku wszystkich współpracujących producentów eksportujących w Armenii i ChRL Komisja zebrała wszystkie informacje, które uważała za niezbędne, oraz sprawdziła dane przekazane we wnioskach o MET w siedzibach przedsiębiorstw, które je złożyły.

1. Armenia

- (27) Przedsiębiorstwu Armenal odmówiono przyznania MET, ponieważ nie spełniono kryteriów 2 i 3. Jeśli chodzi o kryterium 2, sprawozdanie finansowe za 2006 r. zawierało negatywną opinię audytorów, a za 2007 r. przedsiębiorstwo nie przedstawiło zbadanego sprawozdania finansowego.
- (28) Przedsiębiorstwo argumentowało, że poddanie się procesowi audytu (który przeprowadzono w 2006 r.) i zobowiązanie się do przedstawienia sprawozdania za 2007 r. poddanego audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości (MSR) powinno wystarczyć do spełnienia wymogów kryterium 2. Ponadto przedsiębiorstwo utrzymywało, że nawet jeśli audytor przedstawi negatywną opinię dotyczącą zgodności z międzynarodowymi standardami rachunkowości (MSR), sam fakt poddania się audytowi zgodnemu z międzynarodowymi standardami rewizji finansowej wystarcza, by spełnić wymogi kryterium 2.
- (29) Nie można się zgodzić z takim twierdzeniem. Po pierwsze, mimo żądania Komisji, nie przedstawiono poddanego audytowi sprawozdania za 2007 r., a po drugie, jeśli chodzi o zbadane sprawozdanie za 2006 r., trzeba pamiętać, że art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego dotyczy wyjątku i w związku z tym należy go interpretować w sposób ścisły. Jest oczywiste, że sprawozdania powinny być nie tylko poddawane audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rewizji finansowej, ale także sporządzane zgodnie z MSR. W związku z powyższym argument ten zostaje odrzucony.
- (30) W przypadku kryterium 3 w dochodzeniu ustalono, że przedsiębiorstwo zapłaciło państwu za znaczną część udziałów cenę wynoszącą około jednej trzeciej ich wartości nominalnej i otrzymało nieodpłatnie grunty od państwa. Twierdzono, że wartość, po której nabyto udziały, była wartością rynkową, a wynikające zakłócenia nie są znaczne. Nie przedstawiono jednak wystarczających dowodów, by uzasadnić to stwierdzenie. Ponadto przedsiębiorstwo stwierdziło, iż nie może sprzedać odnośnych gruntów bez spłaty ich wartości katastralnej państwu, a wpływ posiadania gruntu nie jest istotny. Nie można się zgodzić z takim argumentem, biorąc pod uwagę, jak wspomniano powyżej, że grunty są podstawowym aktywem przedsiębiorstwa i mają bezpośredni i istotny wpływ na jego zdolność do działania, a w związku z tym na jego sytuację finansową.
- (31) Na podstawie powyższych ustaleń uznano zatem, iż wniosek przedsiębiorstwa Rusal Armenal o przyznanie MET powinien zostać odrzucony. Odbyły się również konsultacje z Komitetem Doradczym, który nie wniósł sprzeciwu wobec tego wniosku.

2. ChRL: Traktowanie na zasadach rynkowych

- (32) Wszystkim pięciu współpracującym producentom eksportującym w ChRL odmówiono przyznania MET, ponieważ cena surowca stanowiącego główny koszt produkcji, czyli aluminium pierwotnego, nie odzwierciedlała we właściwy sposób wartości rynkowej, czego

wymaga art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Podczas dochodzenia w sprawie MET ustalono, że wynikało to z interwencji państwa na rynku aluminium w ChRL. Ceny aluminium pierwotnego oparte są na notowaniach aluminium na kontrolowanej przez państwo giełdzie metali nieżelaznych w Szanghaju (SHFE) ograniczonej do chińskich przedsiębiorstw handlowych, podczas gdy ogólnosiwiatowym punktem odniesienia jest londyńska giełda metali (LME). W OD notowania na LME były średnio miesięcznie o 21 % wyższe niż na SHFE. Ponadto w przypadku aluminium pierwotnego nie stosuje się zwrotu podatku VAT i pobiera się podatek wywozowy w wysokości 15 %. W rezultacie zdecydowaną większość aluminium pierwotnego sprzedaje się na rynku chińskim, co powoduje spadek ceny krajowej aluminium pierwotnego i istotną przewagę kosztową producentów folii aluminiowej prowadzących działalność w ChRL. Mając na uwadze, że aluminium pierwotne stanowi około 70 % kosztów produkcji folii aluminiowej, różnica ta przekłada się na około 14 % przewagę kosztową chińskich producentów, co oznacza znaczną przewagę w przypadku rynku towarowego, takiego jak rynek folii aluminiowej.

- (33) Ponadto, poza opisaną powyżej sytuacją ogólną, trzy inne przedsiębiorstwa nie spełniają innych wymogów kryterium 1. W przypadku jednego z nich występuje znaczna ingerencja państwa związana z podejmowaniem ważnych decyzji gospodarczych; jedno przedsiębiorstwo otrzymało dużą dotację na zakup podstawowych urządzeń; a środki trwałe trzeciego przedsiębiorstwa nie odzwierciedlały wartości rynkowej.
- (34) Jedno przedsiębiorstwo nie spełniło kryterium 2, ponieważ stwierdzono oczywiste błędy księgowo, do których nie odnieśli się audytorzy.
- (35) W odniesieniu do kryterium 3 dwa przedsiębiorstwa nie spełniły związanych z nim wymogów. W przypadku jednego przedsiębiorstwa zakłócenia wiązały się z prawem do użytkowania gruntów: kiedy przedsiębiorstwo zmieniło formę działalności gospodarczej w 1993 r., nie przeniosło od razu prawa do użytkowania gruntów na nowy podmiot, co jest powszechnie stosowaną praktyką. W rzeczywistości prawo do użytkowania gruntów przeniesiono dopiero po 10 latach. W umowie nie przewidziano kar umownych w przypadku nieprzeniesienia własności. Dodatkowo w roku 2004 przedsiębiorstwa te nie wpłaciły zaliczki na poczet podatku dochodowego ani w odpowiednim kwartale, ani na koniec roku. Przedsiębiorstwo twierdzi, że nieprawidłowości stwierdzone odnośnie do przeniesienia prawa do użytkowania gruntów nie wpływają w istotny sposób na sprawozdania finansowe, a opóźnienie w przeniesieniu miało charakter *de iure*, a nie *de facto*. Niemniej jednak możliwość korzystania z podstawowego aktywów, jakim są grunty, ma sama w sobie bezpośredni i istotny wpływ na zdolność przedsiębiorstwa do działania, a w związku z tym na jego sytuację finansową.
- (36) Drugie przedsiębiorstwo otrzymało poświadczenie prawa do użytkowania gruntów, zanim w pełni za nie zapłaciło, i wykorzystało to poświadczenie do uzyskania pożyczki hipotecznej od państwowego banku.

(37) Komisja oficjalnie poinformowała producentów eksportujących w ChRL, których dotyczy postępowanie, władze ChRL oraz skarżącego o wynikach ustaleń w sprawie MET. Zainteresowanym stronom dano również możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie, w przypadku zaistnienia szczególnych powodów, dla których powinni zostać przesłuchani.

(38) Jeden producent eksportujący twierdził, że porównując ceny aluminium, należy porównywać cenę LME bez podatku VAT z ceną SHFE z uwzględnieniem podatku VAT. W oczywisty sposób zmniejszyłoby to różnicę w cenie stwierdzoną w okresie objętym dochodzeniem, ale argument ten odrzucono ze względu na brak możliwości właściwego porównania tych dwóch giełd.

(39) Kilka stron utrzymywało również, że ustalenie dotyczące cen aluminium jest sprzeczne z praktyką Komisji, ponieważ w poprzednich sprawach dotyczących łączenia przedsiębiorstw (przeanalizowanych w świetle reguł konkurencji) Komisja uznała, że rynek aluminium pierwotnego jest rynkiem światowym. Jednak z treści decyzji Komisji z 2007 r. w sprawie połączenia *Tinto/Alcan* ⁽³⁾ wynika, że żadna z zainteresowanych stron nie wysunęła argumentu dotyczącego SHFE i z tego względu Komisja nie mogła go przeanalizować. Niezależnie od tego, nawet gdyby poruszono ten problem, w sprawach z zakresu konkurencji dotyczących właściwych rynków geograficznych Komisja wyciąga wnioski z uwzględnieniem obwieszczenia stosowanego wyłącznie do celów prawa konkurencji ⁽⁴⁾, a zawarte w tym obwieszczeniu przepisy niekoniecznie mają zastosowanie do prawa dotyczącego instrumentów ochrony handlu i nie zawsze są dla niego istotne. W związku z powyższym argument ten zostaje odrzucony.

(40) Na podstawie powyższego można stwierdzić, że żadne z chińskich przedsiębiorstw, które złożyły wniosek o MET, nie wykazało, że spełnia kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Uznano zatem, że wniosek o MET należy odrzucić dla wszystkich tych przedsiębiorstw. Komitet Doradczy, z którym skonsultowano przedstawione wnioski, nie wniósł wobec nich sprzeciwu.

3. ChRL i Armenia: indywidualne traktowanie

(41) W myśl art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego cło obowiązujące na terenie całego kraju, jeśli takie istnieje, ustala się dla państw, których dotyczy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem przypadków, gdy firmy potrafią wykazać, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, że ich ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane, że kurs wymiany walut ustalany jest na podstawie kursu rynkowego oraz że jakkolwiek ingerencja państwa nie jest na tyle znacząca, aby mogła

pozwolić na obejście środków, w sytuacji gdy eksporterów obowiązują różne stawki celne.

(42) Wszyscy producenci eksportujący, którzy wystąpili o MET, wystąpili również z wnioskiem o przyznanie IT, na wypadek nieprzyznania im MET. Na podstawie dostępnych informacji wstępnie ustalono, że przedsiębiorstwo w Armenii i cztery z pięciu przedsiębiorstw w ChRL spełniają wszystkie kryteria IT. Jednemu przedsiębiorstwu w ChRL odmówiono przyznania IT z powodu znacznej ingerencji państwa w decyzje gospodarcze tego przedsiębiorstwa.

4. Kraj analogiczny

(43) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należy ustalić na podstawie cen krajowych lub wartości skonstruowanej w kraju analogicznym.

(44) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zamierza uznać Turcję za właściwy kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie.

(45) Armenal zaproponował Rosję jako bardziej odpowiedni kraj analogiczny dla Armenii, ze względu na to, że Rosja i Armenia mają podobne warunki dostępu do surowca do produkcji produktu objętego postępowaniem i stosują taką samą technologię i *know-how*, biorąc pod uwagę fakt, że Armenal jest spółką zależną grupy Rusal, która jest największym rosyjskim producentem folii aluminiowej. Armenal stwierdził również, że wiodąca pozycja rynkowa grupy Rusal w Rosji odpowiada wiodącej pozycji rynkowej Armenalu w Armenii, przy czym zarówno w przypadku Rosji, jak i Armenii gwałtownie rosnący chiński wywóz po niskich cenach negatywnie wpływa na rynek i sprzedaż. Wszystkie te argumenty nie zostały jednak należycie udokumentowane. Dochodzenie wykazało również, że rynek krajowy dla produktu objętego postępowaniem jest w Rosji niewielki i mniejszy od rynku tureckiego.

(46) Armenal stwierdził, że jako alternatywa wobec wyboru Rosji, wybór Turcji wydaje się być drugim w kolejności właściwym wyborem.

(47) Przedsiębiorstwa należące do grupy Alcoa zaproponowały Indie jako bardziej odpowiedni kraj analogiczny dla ChRL. Potwierdzono, że rynek indyjski nie jest znacząco większy od tureckiego, a konkurencja związana jest głównie z chińskim przywozem. Inni dostawcy na rynek indyjski to małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), z których większość nie posiada walcowni i wykorzystuje importowane chińskie materiały w formie dużych zwojów lub bezpośrednio małych rolek. Dlatego też ani Rosji, ani Indii nie uznano za odpowiednie możliwe kraje analogiczne.

⁽³⁾ Dz.U. C 59 z 4.3.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie definicji rynku właściwego do celów wspólnotowego prawa konkurencji (Dz.U. C 372 z 9.12.1997, s. 5).

- (48) Komisja zbadała następnie, czy Turcja jest odpowiednim krajem jako kraj analogiczny. Komisja stwierdziła, że Turcja pomimo tego, że istnieje tam tylko jeden producent produktu objętego postępowaniem, jest krajem o otwartej gospodarce z niskim poziomem należności celnych przywózowych oraz znaczącym przywozem z krajów trzecich. Dochodzenie wykazało też, że nie ma powodów, takich jak nadmierna cena surowców lub energii, by nie uznać Turcji za odpowiedni kraj analogiczny w celu skonstruowania wartości normalnej.
- (49) Uwzględniając powyższe, uznano, iż wybór Turcji jako kraju analogicznego jest bardziej odpowiedni na potrzeby niniejszego dochodzenia. Żadna z pozostałych zainteresowanych stron nie twierdziła, że należy uznać Indie za odpowiedni kraj analogiczny na potrzeby niniejszego dochodzenia, a Armenal uznał, iż Turcja może być także właściwym wyborem.
- (50) Jeden producent w Turcji odpowiedział na kwestionariusz przesłany do wszystkich producentów folii aluminiowej w Turcji.
- (51) Dane przedstawione przez współpracującego producenta w Turcji zostały zweryfikowane na miejscu i stwierdzono, że przekazane przez niego informacje są wiarygodne i można je wykorzystać w celu skonstruowania wartości normalnej.
- (52) Tymczasowo uznano zatem, że Turcja jest odpowiednim krajem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Krajowa sprzedaż danego typu produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli wielkość sprzedaży tego typu produktu na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem była równa co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej porównywalnego typu produktu do Wspólnoty.
- (57) Następnie Komisja zbadała, czy można uznać, że krajowa sprzedaż każdego rodzaju folii aluminiowej, sprzedawanej na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono odsetek krajowej sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom każdego typu wywożonego produktu na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (58) Cała krajowa sprzedaż każdego rodzaju folii aluminiowej, dokonywana w ilościach reprezentatywnych, przynosiła ponad 80 % zysk i dlatego wartość normalna została oparta na rzeczywistej cenie krajowej wszystkich transakcji w okresie objętym dochodzeniem.
- (59) W przypadku gdy ceny krajowe określonego rodzaju produktu nie mogły stanowić podstawy do ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła skonstruowaną wartość normalną w opisanym poniżej sposób.
- (60) Wartość normalna została skonstruowana przez dodanie do ponoszonych przez eksportera kosztów produkcji eksportowanych typów produktu, w razie potrzeby odpowiednio dostosowanych, uzasadnionej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz odpowiedniej marży zysku.

D. DUMPING

1. Brazylia

- (53) Wartość dumpingu obliczono dla jedyne go współpracującego producenta eksportującego w Brazylii, stosując metodologię określoną poniżej.

1.1. Wartość normalna

- (54) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy w przypadku jedyne go producenta eksportującego krajowa sprzedaż produktu objętego postępowaniem niezależnym klientom była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wartość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości odpowiadającej jej sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Krajowa sprzedaż jedyne go eksportującego producenta w Brazylii była reprezentatywna w okresie objętym dochodzeniem.
- (55) Następnie Komisja ustaliła typy produktu sprzedawane przez to przedsiębiorstwo na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.
- (61) We wszystkich przypadkach koszty ogólne i administracyjne oraz zysk ustalono zgodnie z metodami wskazanymi w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja zbadała, czy dane o poniesionych kosztach ogólnych i administracyjnych oraz o zysku osiągniętego przez producenta eksportującego na rynku krajowym są wiarygodne, i w stosownym przypadku decydowała, że są one odpowiednie do ustalenia wartości normalnej.
- 1.2. Cena eksportowa
- (62) We wszystkich przypadkach produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych odbiorców we Wspólnocie i dlatego cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

1.3. Porównanie

- (63) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie ceny *ex-factory*.
- (64) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, w tym dostosowania uwzględniające koszty transportu w kraju wywozu, koszty przewozów morskich, koszty przeładunku i pakowania, koszty kredytu i opłat bankowych. Przedsiębiorstwo zwróciło się także o dostosowanie z tytułu różnic w poziomach handlu zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego i tymczasowo przyznano mu takie dostosowanie.

1.4. Marginesy dumpingu

- (65) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i ust. 12 rozporządzenia podstawowego ustalono marginesy dumpingu dla współpracującego producenta eksportującego na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej poszczególnych typów produktu ze średnią ważoną ceną eksportową poszczególnych typów ustaloną jak wyżej.
- (66) W celu ustalenia marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących najpierw określono poziom braku współpracy. W tym celu dane dotyczące wielkości wywozu do Wspólnoty, przekazane przez współpracującego producenta eksportującego, porównano z odpowiednimi danymi Eurostatu dotyczącymi przywozu.
- (67) Ze względu na wysoki poziom współpracy ze strony Brazylii (w rzeczywistości 100 %) oraz ze względu na brak dowodów na to, aby producenci eksportujący celowo nie współpracowali, uznano za właściwe ustalenie rezydualnego marginesu dumpingu dla wszelkich niewspółpracujących producentów eksportujących w Brazylii na poziomie najwyższego marginesu stosowanego w przypadku eksportera współpracującego.
- (68) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Companhia Brasileira de Alumínio	27,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	27,6 %

2. Armenia

2.1. Wartość normalna

- a) Określenie wartości normalnej dla producenta eksportującego, któremu nie przyznano MET
- (i) Kraj analogiczny
- (69) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących,

którym nie przyznano MET, należy ustalić na podstawie cen lub wartości skonstruowanej w kraju analogicznym.

- (70) Jak stwierdzono powyżej, Komisja zdecydowała wykorzystać Turcję jako właściwy kraj analogiczny w celu ustalenia wartości normalnej.

(ii) Wartość normalna

- (71) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna dla producenta eksportującego, któremu nie przyznano MET, została określona na podstawie zweryfikowanych informacji uzyskanych od producenta w kraju analogicznym, tj. na podstawie faktycznie płaconych lub należnych cen na rynku tureckim za porównywalne typy produktu, zgodnie z metodologią przedstawioną w motywach 43–52 powyżej.

2.2. Ceny eksportowe

- (72) Współpracujący producent eksportujący prowadził sprzedaż eksportową do Wspólnoty bezpośrednio niezależnym klientom we Wspólnocie. Ceny eksportowe takiej sprzedaży określono zatem na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Przeważająca większość sprzedaży była jednak dokonywana za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych i dokonujących przywozu w Rosji, Szwajcarii i Niemczech. W takich przypadkach ceny eksportowe skonstruowano na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, tymczasowo dostosowując wszystkie koszty poniesione między przywozem i odsprzedazą, włącznie z odpowiednią marżą ze sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskami, opierając się na zysku osiągniętym przez niepowiązanego importera produktu objętego postępowaniem lub przedsiębiorstwo zajmujące się handlem tym produktem.

2.3. Porównanie

- (73) Dostosowań dokonano zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, kosztów dodatkowych, pakowania, kosztów kredytu, opłat bankowych i prowizji i przyznano je we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami.

2.4. Marginesy dumpingu

- a) Dla współpracującego producenta eksportującego, któremu przyznano IT
- (74) Dla współpracującego producenta eksportującego, któremu przyznano IT, margines dumpingu został ustalony przez porównanie jego ceny eksportowej z wartością normalną w kraju analogicznym, jak opisano powyżej.

b) Dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących

- (75) Ze względu na wysoki poziom współpracy ze strony Armenii (w rzeczywistości 100 %) oraz ze względu na brak dowodów na to, aby producenci eksportujący w tym kraju celowo nie współpracowali, uznano za właściwe ustalenie rezydualnego marginesu dumpingu dla wszelkich niewspółpracujących producentów eksportujących w Armenii na poziomie najwyższego marginesu stosowanego w przypadku eksportera współpracującego.
- (76) Na tej podstawie poziom dumpingu dla całego kraju został tymczasowo ustalony jako 37,0 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed oceniem.
- (77) Tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed oceniem, jest następujący:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Closed Joint Stock Company „Rusal-Armenal”	37,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	37,0 %

3. ChRL

3.1. Wartość normalna

a) Określenie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ale przyznano IT

- (78) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustalono na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od producenta z kraju analogicznego, tj. na podstawie faktycznie płaconych lub należnych cen na rynku tureckim za porównywalne typy produktu, zgodnie z metodologią przedstawioną powyżej.
- (79) W przypadku gdy sprzedaż na rynku krajowym skierowana do niepowiązanych klientów była reprezentatywna i rentowna, normalną wartość ustalono na podstawie wszystkich cen płaconych lub należnych na rynku tureckim dotyczących porównywalnych typów produktu w zwykłym obrocie handlowym, tak jak to opisano w motywach 43–52. Jeśli jednak sprzedaż na rynku krajowym nie była reprezentatywna lub rentowna, wartość normalną konstruowano na podstawie kosztu wytworzenia przez producenta tureckiego powiększonego o koszty ogólne i administracyjne oraz o odpowiedni poziom zysku na rynku krajowym.

3.2. Ceny eksportowe dla producentów eksportujących, którym przyznano IT

- (80) Dla tych współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano IT i którzy dokonywali sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów we Wspólnocie, ceny eksportowe określono zatem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem. W przypadku współpracującego producenta eksportującego, który prowadził sprzedaż za pośrednictwem powiązanego importera we Wspólnocie, cenę eksportową skonstruowano na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, tymczasowo dostosowując wszystkie koszty poniesione między przywozem i odsprzedażą, włącznie z odpowiednią marżą ze sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskami, opierając się na zyskach osiągniętych przez niepowiązanego importera produktu objętego postępowaniem lub przedsiębiorstwa zajmującego się handlem tym produktem.

3.3. Porównanie

- (81) Dostosowań dokonano zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku i kosztów dodatkowych, pakowania, kosztów kredytu, opłat bankowych i prowizji, we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami.

3.4. Marginesy dumpingu

a) Dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano IT

- (82) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego ustalono marginesy dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano IT, na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną poszczególnych typów produktu a średnią ważoną ceną eksportową poszczególnych typów produktu ustaloną powyżej. Dla dwóch powiązanych przedsiębiorstw w ChRL, którym przyznano IT, Alcoa Shanghai i Alcoa Bohai, uśredniono dane z obu przedsiębiorstw, aby obliczyć wspólny margines dumpingu dla danej grupy.

b) Dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących

- (83) Ponieważ poziom współpracy ze strony ChRL był bardzo niski, ogólnokrajowy marginesu dumpingu, mający zastosowanie do wszystkich pozostałych eksporterów w ChRL, obliczono w oparciu o najbardziej dumpingowe transakcje współpracującego producenta eksportującego, któremu nie przyznano ani MET, ani IT.
- (84) Na tej podstawie poziom dumpingu dla całego kraju został tymczasowo ustalony jako 42,9 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed oceniem.

- (85) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Alcoa Bohai i Alcoa Shanghai	23,9 %
Shandong Loften	31,6 %
Zhenjiang Dingsheng	31,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	42,9 %

E. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

- (86) Biorąc pod uwagę definicję przemysłu wspólnotowego, określoną w art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, wielkość produkcji wszystkich producentów wspólnotowych mających swoje siedziby na terenie Wspólnoty i niepowiązanych z jakimkolwiek producentem eksportującym objętym postępowaniem została uwzględniona dla określenia łącznej wielkości produkcji wspólnotowej.

- (87) Skarga została złożona przez Eurométaux w imieniu czterech producentów wspólnotowych, którzy współpracowali w ramach dochodzenia. Ponadto jeden producent poparł skargę, a jeden był jej przeciwny. W OD produkcja pięciu współpracujących producentów stanowiła ponad 60 % ogólnej produkcji wspólnotowej ustalonej powyżej w motywie 86. Pięciu współpracujących producentów wspólnotowych uznaje się zatem za przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2. Konsumpcja we Wspólnocie

- (88) Konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, szacunkowych danych dotyczących sprzedaży wspólnotowej dokonanej przez innych producentów oraz przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, i innych krajów trzecich, w oparciu o dane Eurostatu oraz informacje dostarczone przez zainteresowanych producentów eksportujących.
- (89) Należy zauważyć, iż kod CN ex 7607 11 10 stanowiący podstawę dla obliczenia wielkości przywozu w niniejszym dochodzeniu obejmował, poza produktem objętym postępowaniem, inne rodzaje folii aluminiowej, takie jak niektóre folie aluminiowe do dalszego przetwarzania („ACF”) (stosowane głównie do długoterminowej konserwacji płynów i środków spożywczych) lub inne produkty foliowe łącznie z rolkami dla konsumentów

(zob. motyw 15 powyżej), które nie są produktem objętym postępowaniem. Dlatego też nie było możliwe wyodrębnienie z tej szerszej kategorii produktów danych dotyczących wyłącznie folii aluminiowej i konieczne było oszacowanie całkowitego przywozu produktu objętego postępowaniem. W tym kontekście skarżący dowodził, że przywóz niektórych towarów objętych odpowiednim kodem należy wykluczyć z powodu ich pochodzenia (tzn. z krajów, w których według oficjalnych danych nie produkuje się folii aluminiowej), lub ceny wskazującej, że przywożony produkt nie jest produktem objętym postępowaniem. Należało także wykluczyć przywóz w celu uszlachetniania produktu, ponieważ uszlachetnianie folii aluminiowej nie jest ekonomicznie opłacalne z powodu technicznej złożoności i związanego z nią wysokiego kosztu. Uznano, że metodologia ta zapewniłaby wiarygodny obraz całkowitej wielkości przywozu folii aluminiowej.

- (90) Zmniejszenie konsumpcji we Wspólnocie o 8 % w 2006 r. można wyjaśnić gwałtownym wzrostem cen aluminium na międzynarodowym rynku, które w roku tym wzrosły o 33 % i miały bezpośredni wpływ na popyt na folię aluminiową.

Tabela 1

Konsumpcja w UE (wielkość)

	2005	2006	2007	OD
Konsumpcja w tonach	95 296	87 630	115 364	98 689
Konsumpcja (indeks)	100	92	121	104

3. Ocena łączna skutków przywozu objętego postępowaniem

- (91) Komisja zbadała, czy przywóz folii aluminiowej pochodzącej z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej powinien być oceniany łącznie, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (92) Brazylijski eksporter twierdził, że wielkość przywozu z Brazylii i jego udział w rynku zmniejszyły się w okresie badanym, natomiast przywóz z dwóch pozostałych państw wzrastał. Ponadto produkt przywożony z Brazylii jest rzekomo wyższej jakości niż produkt z ChRL i Armenii, różnią się także kanały sprzedaży i „metody dystrybucji”. Wskazywałoby to, iż warunki konkurencji dla przywozu z Brazylii różniły się od warunków dla pozostałych krajów, których dotyczy postępowanie. W konsekwencji przynajmniej jeden z warunków określonych w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie zostałby spełniony.

(93) Wniosku tego nie można było przyjąć z powodów określonych poniżej.

— Zgodnie z ustaleniami w motywach 53–85 marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z każdego z krajów, których dotyczy postępowanie, były powyżej progu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

— Wielkość przywozu z Armenii, Brazylii i ChRL nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, tzn. ich udział w rynku osiągał odpowiednio 5,2 %, 12,8 % i 30,7 % w OD (zob. tabela 4 poniżej). Stwierdzono, że przywóz z Brazylii pozostał stabilny od 2006 r. do końca OD pomimo przywrócenia przywozu z Chin i wprowadzenia przywozu z Armenii (zob. tabela 3 poniżej).

— Jeśli chodzi o warunki konkurencji pomiędzy produktami przywozonymi z krajów, których dotyczy postępowanie, a wspólnotowym produktem podobnym, dochodzenie wykazało, że produkt importowany (ze wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie) i produkt wytworzony we Wspólnocie posiadają takie same podstawowe właściwości fizyczne mimo możliwych różnic jakościowych i mają takie same zastosowania. Stwierdzono, że pomimo twierdzeń brazylijskiego eksportera we wszystkich przypadkach kanały sprzedaży są podobne (tzn. produkt sprzedawany jest detalistom i konsumentom końcowym głównie za pośrednictwem przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii). Jeśli chodzi o „metody dystrybucji”, to stwierdzenie odnosiło się głównie do sposobu kontaktowania się z klientami i nie uznano, że jest to czynnik świadczący o różnych warunkach konkurencji.

— W odniesieniu do warunków konkurencji pomiędzy przywozem z krajów, których dotyczy postępowanie, dochodzenie wykazało, że chociaż w 2005 i 2006 r. po zniesieniu cła antydumpingowego stosowanego wobec Chin wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, wykazywała różne tendencje (zob. motyw 114), wynika to z faktu, że przywóz z ChRL i Armenii został przywrócony (wprowadzony) dopiero w 2006 r., kiedy produkt z Brazylii był już obecny na rynku wspólnotowym. Czynnik ten sam w sobie nie pozwala na wyciągnięcie wniosku, że warunki konkurencji pomiędzy trzema krajami, których dotyczy postępowanie, różnią się. Między 2007 r. a OD wielkość przywozu z ChRL i Armenii ustabilizowała się, podobnie jak przywóz z Brazylii.

— Wreszcie, jak pokazuje tabela 2 poniżej, średnia cena sprzedaży brazylijskiego przywozu jest zbliżona do ceny sprzedaży z innych krajów, których dotyczy postępowanie, i w okresie badanym podobnie się zmieniała.

Tabela 2

Średnie ceny importowe z krajów, których dotyczy postępowanie

Cena jednostkowa (EUR/tonę)	2005	2006	2007	OD
ChRL	2 170	2 666	2 722	2 602
Indeks	0	100	102	98
Armenia	–	2 316	2 724	2 614
Indeks	–	100	118	113
Brazylia	2 252	2 609	2 712	2 440
Indeks	100	116	120	108

(94) W świetle powyższych ustaleń tymczasowo uznaje się, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione i że w związku z tym przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, powinien zostać poddany łącznej ocenie.

4. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

(95) Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, wzrósł z 13 499 ton w 2005 r. do 48 141 ton w OD, co stanowi wzrost o 257 %. Wzrost był szczególnie widoczny między 2006 r. a 2007 r., gdy wyniósł on 276 %.

Tabela 3

Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

Przywóz (w tonach)	2005	2006	2007	OD
Armenia	0	65	5 477	5 195
Indeks	–	100	8 374	7 943
Brazylia	13 452	12 672	12 556	12 628
Indeks	100	94	93	94
ChRL	47	3 416	35 358	30 318
Indeks	–	100	1 035	888
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	13 499	16 153	53 391	48 141
Indeks	100	120	396	357

(96) Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie, wzrósł między 2005 r. a OD z 14 % do 49 %, czyli o 35 punktów procentowych. Wzrost odnotowano w szczególności pomiędzy rokiem 2006 a 2007, kiedy udział zwiększył się o 28 punktów procentowych.

Tabela 4

Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie

Udziały w rynku	2005	2006	2007	OD
Armenia	–	0,07 %	4,75 %	5,26 %
Brazylia	14,12 %	14,46 %	10,88 %	12,80 %
ChRL	0,05 %	3,90 %	30,65 %	30,72 %
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	14 %	18 %	46 %	49 %

4.2. Ceny

- (97) Od 2005 r. do OD ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, wzrosły o 15 % z 2 211 EUR/tonę do 2 552 EUR/tonę, co odzwierciedla wzrost cen surowców, ale w mniejszym stopniu niż w przypadku cen przemysłu wspólnotowego (zob. tabela 7 poniżej).

Tabela 5

Ceny przywozu objętego postępowaniem

Ceny jednostkowe (EUR/tonę)	2005	2006	2007	OD
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	2 211	2 530	2 719	2 552
Indeks	100	114	123	115

4.3. Podcięcie cenowe

- (98) W celu przeanalizowania podcięcia cenowego porównano średnie ważone ceny sprzedaży według typu produktu wytwarzanego przez przemysł wspólnotowy niepowiązanym klientom na rynku wspólnotowym, dostosowane do poziomu *ex-works*, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, dla pierwszego niezależnego klienta, ustalonych na podstawie CIF z odpowiednią korektą uwzględniającą koszty ponoszone po przywozie.

- (99) Ceny sprzedaży stosowane przez przemysł wspólnotowy oraz ceny importowe stosowane przez kraje, których dotyczy postępowanie, zostały porównane na tym samym poziomie handlu, tj. na poziomie niezależnych klientów na rynku wspólnotowym.

- (100) W OD średnie ważone marginesy podcięć cenowych wyrażone jako odsetek cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego wynosiły 8,0 % dla Armenii, 12,6 % dla Brazylii i 20 % dla ChRL. Całkowity średni ważony margines podcięcia cenowego dla wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, wyniósł 10,0 % w OD.

5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (101) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu po cenach dumpingowych na przemysł wspólnotowy zawierało ocenę wszystkich czynników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł wspólnotowy w badanym okresie.

5.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych**Tabela 6**

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2005	2006	2007	OD
Produkcja w tonach	56 662	50 184	41 482	33 645
Produkcja (indeks)	100	95	79	64
Moce produkcyjne w tonach	61 144	60 142	56 873	55 852
Moce produkcyjne (indeks)	100	98	93	91
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	86 %	83 %	73 %	60 %
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (indeks)	100	97	85	70

- (102) Wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego wykazywała wyraźną tendencję spadkową między 2005 r. a OD. Wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się o 36 %, a całkowite moce produkcyjne zmniejszyły się o 9 %. Wyjaśnia to, dlaczego wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się tylko o 30 % w okresie badanym, ponieważ w przeciwnym przypadku zmniejszyłoby się jeszcze bardziej.

5.2. Wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost i średnia cena jednostkowa we Wspólnocie

- (103) Poniższa tabela pokazuje wyniki sprzedaży przemysłu wspólnotowego niezależnym klientom we Wspólnocie.

Tabela 7

Wielkość sprzedaży, udział w rynku, ceny i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

	2005	2006	2007	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	43 972	45 540	37 531	30 589
Wielkość sprzedaży (indeks)	100	104	85	70
Udział w rynku	47 %	52 %	33 %	31 %
Ceny jednostkowe w EUR/tonę	2 574	3 052	3 229	3 081
Ceny jednostkowe (indeks)	100	119	125	120

- (104) Podczas gdy konsumpcja we Wspólnocie zmieniała się w okresie badanym, a na koniec OD wzrosła o 4 % w porównaniu z początkiem okresu badanego, wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez przemysł wspólnotowy na rzecz niezależnych klientów na rynku wspólnotowym zmniejszyła się o 30 %. Oznacza to, że z powodu przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze wzrostu konsumpcji, zwłaszcza w 2007 r. i pod koniec OD, oraz zasadniczo stałego poziomu konsumpcji w okresie badanym. W rezultacie w okresie od 2005 r. do OD udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł o 16 %.
- (105) W tym samym okresie średnie ceny sprzedaży *ex-works* przemysłu wspólnotowego niepowiązanym klientom na rynku wspólnotowym wzrosły o 20 %, odzwierciedlając znaczny wzrost cen głównego surowca, tj. aluminium. Jednak pomimo wzrostu ceny aluminium o 27 % cena sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosła jedynie o 20 %. W rzeczywistości przemysł wspólnotowy nie mógł przenieść w pełni ogólnego wzrostu kosztów na swoich klientów.

5.3. Zapasy

- (106) Poniższe liczby dotyczą wielkości zapasów pod koniec każdego okresu.

Tabela 8

Zapasy

	2005	2006	2007	OD
Zapasy w tonach	3 300	2 936	3 260	3 068
Zapasy (indeks)	100	89	99	93

- (107) Dochodzenie wykazało, że zapasy nie mogą zostać uwzględnione jako znaczący czynnik powodujący szkodę, ponieważ duża część produkcji wytwarzana jest na zamówienie. W związku z tym informacje dotyczące zapasów przedstawiono w celach informacyjnych. W każdym razie poziom zapasów zmniejszył się między 2005 r. a okresem dochodzenia o 7 %.

5.4. Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 9

Inwestycje

	2005	2006	2007	OD
Inwestycje (w EUR)	6 900 065	671 268	1 329 302	3 993 640
Inwestycje (indeks)	100	10	19	58

- (108) Pomiędzy rokiem 2005 a OD inwestycje dokonane w możliwości produkcyjne produktu podobnego zmniejszyły się o 42 %. Po gwałtownym spadku o 90 % pomiędzy rokiem 2005 a 2006 pozostały one na niskim poziomie w roku 2007. W OD wartość inwestycji wzrosła o 39 %, ale w porównaniu z rokiem 2005 inwestycje pozostały na niskim poziomie. W dochodzeniu ustalono, że inwestycje poczynione w budynki, zakłady oraz maszyny służyły wyłącznie utrzymaniu mocy produkcyjnych. Należy zauważyć, że inwestycje te mogą być również wykorzystane w produkcji innych rodzajów folii aluminiowej, które nie są produktem objętym postępowaniem. Jednak, pomimo tego że nie było możliwe dokładne ustalenie ilości produktu objętego postępowaniem ze względu na niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych, o którym mowa powyżej, wydaje się, że inwestycje w żadnym przypadku nie miały na celu zwiększenia ogólnej wielkości produkcji, ale poprawę i dalsze usprawnienie procesu produkcji w celu zmniejszenia kosztów.

5.5. Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne

Tabela 10

Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych

	2005	2006	2007	OD
Rentowność sprzedaży na rynku WE	- 4,8 %	- 3,0 %	- 0,1 %	- 3,7 %
Zwrot z całkowitych inwestycji	- 90,3 %	- 718,8 %	- 9,7 %	- 85,7 %
Przepływy pieniężne	3 %	- 2 %	- 1 %	1 %

- (109) W okresie badanym rentowność wyrażona jako procent sprzedaży netto producentów wspólnotowych pozostawała ujemna i wykazywała te same tendencje co konsumpcja we Wspólnocie, tzn. dochodzenie ujawniło niewielką poprawę związaną ze zwiększoną konsumpcją we Wspólnocie w 2007 r., ale rentowność ponownie się zmniejszyła w OD.
- (110) Zwrot z inwestycji całkowitych (ROI) obliczono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem produktu podobnego jako odsetek wartości księgowej netto aktywów trwałych przyporządkowanych produktowi podobnemu. Okazało się, że wskaźnik ten był ujemny przez cały okres badany, co było szczególnie odczuwalne w latach 2005 i 2006, kiedy zwrot z inwestycji zmniejszył się z - 90 % do - 719 %.
- (111) W odniesieniu do przepływów pieniężnych przemysłu wspólnotowego zaobserwowano niekorzystną tendencję, która doprowadziła do radykalnego, ogólnego pogorszenia sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego w OD.

5.6. Zatrudnienie, wydajność i płace

Tabela 11

Zatrudnienie, wydajność i wynagrodzenia

	2005	2006	2007	OD
Liczba zatrudnionych	528	492	412	370
Liczba zatrudnionych (indeks)	100	93	78	70
Koszty zatrudnienia	12 868 631	12 653 345	10 281 921	9 116 970
Koszty zatrudnienia (indeks)	100	98	80	71
Średnie koszty pracy	24 379	25 710	24 967	24 655
Średnie koszty pracy (indeks)	100	105	102	101
Wydajność (tona/ pracownik)	100	102	101	91
Wydajność (indeks)	100	102	101	91

- (112) Liczba pracowników zatrudnionych w przemyśle wspólnotowym zmniejszyła się ogółem o 30 %, częściowo ze

względu na proces restrukturyzacji przeprowadzony pod koniec okresu badanego. Ogólne koszty zatrudnienia znacząco zmniejszyły się, mimo iż średnie wynagrodzenia pozostały na tym samym poziomie. Zatrudnienie nie zmniejszało się tak szybko jak produkcja. W rezultacie przemysł wspólnotowy nie był w stanie utrzymać takiego samego poziomu wydajności jak w 2005 r.

5.7. Wielkość marginesu dumpingu

- (113) Ze względu na wielkość i cenę przywozu dumpingowego oddziaływanie rzeczywistego marginesu dumpingu nie może być uznane za nieznaczące.

5.8. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (114) W 2001 r. Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej pochodzącej z ChRL i Rosji⁽⁵⁾. Środki te wygasły w maju 2006 r.⁽⁶⁾. Dane zgromadzone w toku niniejszego dochodzenia wskazują, że sytuacja przemysłu wspólnotowego nie uległa poprawie po wcześniejszym dumpingu, a po roku 2006 nastąpiło jej dalsze znaczne pogorszenie, gdy wygasły cła antydumpingowe i przywóz po cenach dumpingowych do Wspólnoty został wznowiony.

5.9. Wzrost

- (115) Dochodzenie wykazało, że pomimo względnie stabilnego poziomu konsumpcji, chociaż zmieniał się on w okresie badanym, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego w okresie badanym uległa zmniejszeniu (- 31,4 %), podobnie jak jego udział w rynku (- 35 %).

6. Wnioski dotyczące szkody

- (116) Analiza wskaźników szkody wykazała, że sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa znacznemu pogorszeniu w okresie badanym. Wszystkie wskaźniki szkody wykazują negatywną tendencję w okresie badanym, z wyjątkiem jednostkowych cen sprzedaży, co wynikało ze wzrostu cen surowców i dlatego nie wpłynęło pozytywnie na poziom rentowności przemysłu wspólnotowego, który pozostał ujemny w całym okresie badanym. W szczególności, aby nie tracić w dalszym ciągu udziału w rynku i aby utrzymać produkcję na rozsądnym poziomie, przemysł wspólnotowy nie miał innego wyjścia, jak dostosować swoje ceny do cen przywozu dumpingowego i w związku z tym nie mógł w pełni przenieść na klientów gwałtownego wzrostu cen surowca. Przyniosło to przemysłowi wspólnotowemu poważne straty, a jego sytuacja finansowa w okresie badanym znacząco się pogorszyła.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 950/2001 (Dz.U. L 134 z 17.5.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 112 z 12.5.2006, s. 2.

- (117) Spadek wielkości sprzedaży oznaczał również, że przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze stosunkowo stabilnego popytu na folię aluminiową w okresie badanym.
- (118) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, że przemysłowi wspólnotowemu została wyrządzona znacząca szkoda, w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (119) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Armenii, Brazylii i ChRL wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (120) Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, znacząco wzrósł, tj. o 257 % pod względem wielkości i o 35 punktów procentowych pod względem udziału w rynku, osiągając poziom 49 % udziału w rynku wspólnotowym w OD. W tym samym okresie udział w rynku przemysłu wspólnotowego zmniejszył się o około 17 punktów procentowych.
- (121) Średnia cena jednostkowa za tonę produktu przywożonego z krajów, których dotyczy postępowanie, zwiększyła się tylko o 15 %, mimo iż ceny surowca na rynku międzynarodowym wzrosły o 27 %, podcinając średnie ceny przemysłu wspólnotowego średnio o 10 % w OD. Znaczący wzrost wielkości przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, oraz wzrost ich udziału w rynku w okresie badanym przy cenach znacząco niższych niż ceny stosowane przez przemysł wspólnotowy zbiegły się z wyraźnym pogorszeniem się ogólnej sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie. Pogorszenie to jest widoczne w szczególności w kontekście cen sprzedaży, rentowności, zwrotu z inwestycji, przepływów pieniężnych oraz zatrudnienia. Ponadto podnoszenie cen sprzedaży nie następowało w takim samym tempie jak wzrost kosztów surowca. Chociaż marże zysku nieco się poprawiły pomiędzy 2005 r. a końcem OD, pozostały one ujemne w całym okresie badanym.
- (122) W trakcie badania wpływu przywozu po cenach dumpingowych ustalono, że cena jest istotnym elementem konkurencji, ponieważ kwestie związane z jakością nie odgrywają znaczącej roli. Należy zauważyć, że ceny przywozu dumpingowego były znacznie niższe od cen stosowanych zarówno przez producentów wspólnotowych, jak i eksporterów z krajów trzecich.

- (123) Tymczasowo uważa się zatem, że nacisk wywierany przez przywóz objęty postępowaniem, którego wielkość i udział w rynku od 2005 r. zwiększyły się i który był dokonywany po bardzo niskich cenach dumpingowych, odegrał decydującą rolę w wyrządzeniu przemysłowi wspólnotowemu istotnej szkody.

3. Wpływ innych czynników

- a) *Przywóz pochodzący z krajów trzecich innych niż ChRL, Armenia i Brazylia*

Tabela 12

Przywóz z innych krajów trzecich (wielkość)

Przywóz (w tonach)	2005	2006	2007	OD
Rosja	10 661	11 393	9 835	7 139
Indeks	100	107	92	67
Turcja	3 525	2 278	1 968	2 075
Indeks	100	65	56	59
Wenezuela	3 446	1 346	1 814	1 039
Indeks	100	39	53	30
Pozostałe kraje trzecie	1 982	1 489	2 124	2 617
Indeks	100	75	107	132
Ogółem	19 614	16 506	15 741	12 870
Indeks	100	84	80	66

Tabela 13

Przywóz pochodzący z innych krajów trzecich (średnia cena za tonę)

Średnie ceny (EUR)	2005	2006	2007	OD
Rosja	2 366	2 718	2 905	2 743
Indeks	100	115	123	116
Turcja	3 124	2 977	3 027	2 948
Indeks	100	95	97	94
Wenezuela	2 351	2 885	2 982	2 698
Indeks	100	123	127	115
Pozostałe kraje trzecie	2 325	2 728	3 123	3 307
Indeks	100	117	134	142
Ogółem	2 541	2 827	3 009	2 924
Indeks	100	111	118	115

Tabela 14

Udziały w rynku

Udziały w rynku (%)	2005	2006	2007	OD
Rosja	11,19 %	13,00 %	8,52 %	7,23 %
Turcja	3,70 %	2,60 %	1,71 %	2,10 %
Wenezuela	3,62 %	1,54 %	1,57 %	1,05 %
Pozostałe kraje trzecie	2,08 %	1,70 %	1,84 %	2,65 %
Ogółem	20,6 %	18,8 %	13,6 %	13,0 %

(124) Pozostałymi głównymi krajami wywozu są Rosja, Turcja i Wenezuela, których udział w rynku w OD wynosił pomiędzy 1,0 a 7,3 %. Udział w rynku rozpatrywanego indywidualnie przywozu z pozostałych krajów trzecich był nieznaczny. Jak wynika z tabeli 11 powyżej, wielkość przywozu z pozostałych krajów trzecich znacznie się zmniejszyła w okresie badanym, tj. o 34 punkty procentowe z 19 614 ton w 2005 r. do 12 870 ton w OD. Podobnie zmniejszył się udział w rynku z 20,6 % w 2005 r. do 13 % w OD.

(125) Co się tyczy cen importowych, należy zauważyć, że przywóz z trzech głównych krajów wywozu, tj. Rosji, Turcji i Wenezueli, był dokonywany po cenach nieco niższych niż ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego. Ich ograniczony i zmniejszający się stopniowo udział w rynku nie został jednak uwzględniony jako czynnik mający niekorzystny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego. W przypadku pozostałych krajów trzecich, tj. z wyłączeniem Rosji, Turcji i Wenezueli, oraz trzech krajów, których dotyczy postępowanie, stwierdzono, że ceny średnio były wyższe niż ceny przemysłu wspólnotowego (+ 7,8 %).

(126) W związku z tym uznaje się, że przywóz z pozostałych krajów trzecich nie wywarł znacznego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego.

b) Wywóz dokonywany przez przemysł wspólnotowy

(127) Jeden producent eksportujący stwierdził, że niekorzystna zmiana kursu wymiany euro w stosunku do dolara spowodowała znaczne pogorszenie wyników eksportowych przemysłu wspólnotowego, a to z kolei było przyczyną istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

(128) Dokonywany przez przemysł wspólnotowy wywóz folii aluminiowej skierowany poza Wspólnotę zmniejszył się

w okresie badanym (o 63 %). Podobnie ceny eksportowe przemysłu wspólnotowego zmniejszyły się w okresie badanym o 26 %. Jednak wywóz ten stanowił tylko 6,6 % całkowitej sprzedaży przemysłu wspólnotowego niepowiązanym klientom w OD i wobec tego uznano, że nie miał znaczącego wpływu na istotną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

c) Przywóz dokonywany przez przemysł wspólnotowy

(129) Jeden z producentów wspólnotowych dokonywał przywozu produktu objętego postępowaniem od przedsiębiorstwa powiązanego w ChRL i odsprzedawał ten produkt na rynku wspólnotowym. Chociaż ceny odsprzedaży podcinały ceny przemysłu wspólnotowego, należy zauważyć, że wielkość przywozu z ChRL stanowiła jedynie niewielką część łącznego przywozu z ChRL (pomiędzy 1 a 5 %). Ponadto przywóz ten był dokonywany wyłącznie w celu utrzymania klientów międzynarodowych, którzy w innym przypadku kupowaliby produkt objęty postępowaniem od dostawców chińskich po cenach dumpingowych. Wobec tego przyjęto, że nieznaczna wielkość przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem dokonywanego przez producenta wspólnotowego, którego dotyczy postępowanie, nie naruszyła związku przyczynowego pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

d) Szkada powstała z własnej winy

(130) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że spadek wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego nie wynikał z przywozu objętego postępowaniem, ale z faktu, że przemysł wspólnotowy zdecydował przestawić produkcję i sprzedaż na bardziej opłacalny rynek ACF.

(131) Przedstawiciele przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii utrzymywali, że produkt objęty postępowaniem był w rzeczywistości produktem ubocznym dla przemysłu wspólnotowego, umożliwiającym wykorzystywanie maszyn w przypadku niskiego popytu na ACF.

(132) W dochodzeniu jednak wstępnie ustalono, że zarzuty te nie są uzasadnione. Wielkość produkcji ACF jednego z największych producentów wspólnotowych pozostała na niezmiennym poziomie w okresie badanym, podczas gdy jego wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem znacznie się zmniejszyła. Można zatem wstępnie ustalić, że przemysł wspólnotowy posiada znaczne wolne moce produkcyjne. W rzeczywistości wolne moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego wzrosły, ponieważ znacznie zmniejszyło się ich wykorzystanie (z 86 % do 60 %).

e) *Rozwój konsumpcji na rynku wspólnotowym*

- (133) Rozważono, czy rozwój konsumpcji mógł być czynnikiem wyrządzającym przemysłowi wspólnotowemu istotną szkodę.
- (134) Jak wspomniano w motywie 88, konsumpcja we Wspólnocie nie wykazuje jednoznacznej tendencji. Mimo iż pomiędzy 2005 r. a 2006 r. całkowita konsumpcja we Wspólnocie zmniejszyła się, w 2007 r. ponownie wzrosła. W OD konsumpcja zmniejszyła się o 17 punktów procentowych. Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego nie wykazywała jednak takiej samej tendencji, ponieważ wystąpił gwałtowny spadek sprzedaży, zwłaszcza pomiędzy 2006 a 2007 r. (– 19 %), przy jednoczesnym wzroście konsumpcji we Wspólnocie o + 29 %. Ponadto, biorąc pod uwagę okres badany, wydaje się, iż przemysł wspólnotowy nie osiągnął takiego samego poziomu sprzedaży w OD jak na początku okresu badanego (– 30 %), chociaż konsumpcja we Wspólnocie spadła do niemal takiego samego poziomu na koniec OD, osiągając ogólny wzrost o + 4 %.

f) *Zmiany kosztów przemysłu wspólnotowego*

- (135) Ponieważ koszty surowca stanowią pomiędzy 60 i 65 % całkowitych kosztów produkcji, gwałtowny wzrost ceny aluminium na rynku międzynarodowym, który w okresie badanym wyniósł 27 %, doprowadził do znacznego wzrostu kosztów przemysłu wspólnotowego.
- (136) Jednak mimo wzrostu ceny surowca o 27 % cena sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosła jedynie o 19 %, co oznacza, że wzrost kosztów nie mógł być w pełni przeniesiony na klientów.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (137) Na podstawie powyższych ustaleń wstępnie uznaje się, że istotnej szkody, jaką poniósł przemysł wspólnotowy, nie można przypisać przywózowi z innych krajów trzecich lub zmniejszeniu popytu na rynku wspólnotowym, ale gwałtownemu wzrostowi przywozu po cenach dumpingowych w okresie badanym z krajów, których dotyczy postępowanie. Zbieżność czasowa między wzrostem przywozu po cenach dumpingowych z Armenii, Brazylii i ChRL, wzrost ich udziału w rynku oraz stwierdzone podcięcie cenowe, z jednej strony, a wyraźne pogorszenie się sytuacji przemysłu wspólnotowego, z drugiej strony, prowadzi do wniosku, że przywóz ten spowodował istotną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W szczególności przemysł wspólnotowy nie

mógł podnieść ceny sprzedaży na rynku wspólnotowym ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz po cenach dumpingowych. Wobec tego ogólny wzrost kosztów nie mógł być w całości przeniesiony na klientów, a marże zysku pozostały bardzo niskie pomimo gwałtownego wzrostu konsumpcji we Wspólnocie w latach 2006–2007, co z kolei miało ogromny wpływ na ogólną sytuację finansową przemysłu wspólnotowego. Poddano analizie możliwy wpływ innych czynników, takich jak przywóz z innych krajów trzecich, wywóz dokonywany przez przemysł wspólnotowy oraz zmiany kosztów, jednak uznano, że nie odgrywały one decydującej roli w szkodzie poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

- (138) Opierając się na powyższej analizie – w ramach której odpowiednio rozgraniczono i rozdzielono wpływ wszystkich innych znanych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego od wyrządzającego szkodę wpływu przywozu po cenach dumpingowych – tymczasowo uznaje się, że przywóz folii aluminiowej z Armenii, Brazylii i ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (139) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo stwierdzenia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że podjęcie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. W tym celu należy rozważyć wpływ możliwych środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie, jak również możliwe skutki zaniechania przyjęcia tych środków.
- (140) W celu ustalenia prawdopodobnego wpływu decyzji o nałożeniu lub nienałożeniu środków poproszono o przesłanie informacji wszystkie strony, których dotyczy postępowanie lub które zgłosiły się jako strony zainteresowane. Na tej podstawie Komisja przesłała kwestionariusze do przemysłu wspólnotowego, dwóch niepowiązanych importerów i 24 użytkowników.
- (141) Jak wyjaśniono w motywie 10, sześciu producentów wspólnotowych i ośmiu niepowiązanych importerów/użytkowników odpowiedziało na kwestionariusz.

1. Interes przemysłu wspólnotowego

- (142) Sytuacja, w której przemysł wspólnotowy poniósł szkodę, wynika z jego trudności w konkurowaniu z tanim przywozem po cenach dumpingowych.

(143) Zastosowanie środków powinno zapobiec dalszym zakłóceniom na rynku, tłumieniu cen oraz przywrócić uczciwą konkurencję. Powinno to umożliwić przemysłowi wspólnotowemu zwiększenie wartości jego sprzedaży i odzyskanie udziału w rynku, a co za tym idzie – uzyskiwanie większych korzyści skali i osiąganie dzięki nim odpowiedniej rentowności koniecznej do poprawy jego sytuacji finansowej. Pozwoliłoby to również na dalsze inwestycje w zakładach produkcyjnych przemysłu wspólnotowego, gwarantując tym samym jego przetrwanie.

(144) Jeżeli środki nie zostaną nałożone, pogarszanie się sytuacji przemysłu wspólnotowego będzie postępowało. Przemysł wspólnotowy w szczególności odczuwa utratę dochodów pomimo wzrostu jednostkowych cen sprzedaży. Wynika to ze zmniejszenia wielkości sprzedaży i udziałów w rynku przemysłu wspólnotowego spowodowanego przywozem po cenach dumpingowych. Przemysł wspólnotowy nie był też w stanie przenieść w całości wzrostu kosztów surowca na klientów z powodu presji cenowej wywieranej przez przywóz po cenach dumpingowych. Biorąc pod uwagę niskie dochody oraz znaczne pogarszanie się tendencji w OD, jest bardzo prawdopodobne, że jeśli nie zostaną podjęte żadne środki, sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego będzie się nadal pogarszać. Prowadziłoby to ostatecznie do dalszego ograniczenia produkcji, co stanowiłoby zagrożenie dla miejsc pracy i inwestycji we Wspólnocie. Wraz ze wstrzymaniem produkcji wspólnotowej użytkownicy folii aluminiowej stałoby się bardziej zależni od dostawców spoza Wspólnoty.

(145) W związku z powyższym wstępnie uznaje się, iż nałożenie środków antidumpingowych pozwoliłoby przemysłowi wspólnotowemu na odbudowę po szkodzie wyrządzonej szkodliwym dumpingiem oraz że leżałoby to w jego interesie.

2. Interes niepowiązanych importerów

(146) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim znanym importerom/przedsiębiorstwom handlowym. W przypadku importerów dwóch z nich przedstawiło odpowiedzi na kwestionariusz. Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem dokonywanego przez tych dwóch importerów stanowiła 17,0 % łącznego przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, do Wspólnoty oraz 8,0 % konsumpcji Wspólnoty.

(147) Na podstawie informacji przekazanych przez importerów, których dotyczy postępowanie, ustalono, że w przypadku produktu objętego postępowaniem marże zysku są rzeczywiście stosunkowo niskie. W związku z tym twierdzono, że ewentualne cła antidumpingowe nie mogłyby być przeniesione na odbiorców końcowych, którymi są głównie przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii.

(148) Po pierwsze, należy zauważyć, że dochodzenie wykazało, iż wzrosty cen można przynajmniej w części przenieść na klientów ze względu na fakt, że – jak wspomniano poniżej – ceny folii aluminiowej podlegają znacznym wahaniom i duże wzrosty cen w przeszłości zostały już przeniesione na klientów.

(149) Po drugie, istnieją inne kraje dostawcy, takie jak Rosja, Wenezuela i Turcja, z których produkt można przywozić bez żadnego cła antidumpingowego. Zatem, chociaż nie można zaprzeczyć, że nałożenie takiego cła może mieć pewien wpływ na te przedsiębiorstwa, wpływ ten łągodziłyby inne kraje dostawcy.

3. Interes użytkowników

(150) Komisja przesłała kwestionariusze wszystkim znanym użytkownikom we Wspólnocie, spośród których sześciu odpowiedziało na kwestionariusz. Głównymi użytkownikami we Wspólnocie są przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, których działalność polega na handlu materiałem do pakowania (folią aluminiową, ale także papierem i plastikiem) po przewinięciu przywiezionego produktu objętego postępowaniem w małe rolki i ich przepakowaniu dla odbiorców w przemyśle i handlu detalicznym. Przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii nie są odbiorcami ACF. Reprezentują one 80 % konsumpcji we Wspólnocie produktu objętego postępowaniem.

(151) W przypadku wprowadzenia środków antidumpingowych przedstawiciele przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii wyrazili szczególne zaniepokojenie dotyczące (i) ryzyka zakłócenia konkurencji przez przedsiębiorstwa prowadzące taką samą działalność z innych krajów trzecich; (ii) wystarczającej podaży folii aluminiowej we Wspólnocie; oraz (iii) wpływu ewentualnych środków na ich sektor przemysłu.

3.1. Bardzo niekorzystne położenie przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii w stosunku do przedsiębiorstw prowadzących taką samą działalność z innych krajów trzecich

(152) Twierdzono, że jeśli środki zostałyby wprowadzone, producenci folii aluminiowej w krajach, których dotyczy postępowanie, w szczególności w ChRL, rozszerzyliby swoją produkcję o produkty przetworzone (tzn. nawijałyby produkt objęty postępowaniem w rolki folii aluminiowej przeznaczone dla konsumentów) na wywóz ze Wspólnoty, aby uniknąć płacenia ceł antidumpingowych. W takim przypadku dumping miałby miejsce w stosunku do produktu przetworzonego i w rezultacie przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii we Wspólnocie mogłyby zostać wyparte z rynku.

(153) Należy zauważyć, że koszt transportu rolek dla konsumentów jest relatywnie bardzo wysoki i dlatego transport tego produktu do Wspólnoty może nie być ekonomicznie opłacalny. Dlatego przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii we Wspólnocie nadal korzystałyby z naturalnej przewagi, jaką dają niższe koszty transportu i szersza gama produktów oferowanych detalistom.

3.2. Niedobór dostaw

(154) Przedstawiciele przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii twierdzili, że producenci wspólnotowi dużych zwojów są bardziej zainteresowani produkcją ACF, która ma wyższą cenę sprzedaży niż folia aluminiowa, oraz że dostarczają im folię aluminiową, jedynie gdy popyt na ACF jest niski. Ponieważ ACF i folia aluminiowa są produkowane na tych samych liniach produkcyjnych, przestawienie się z jednej produkcji na drugą byłoby łatwe i nie wymagałoby znacznych nakładów.

(155) Te same zainteresowane strony utrzymywały, że z tego powodu podaż aluminium we Wspólnocie jest niewystarczająca (a przynajmniej niestabilna), czego skutkiem jest większa zależność od przywozu, zwłaszcza z krajów, których dotyczy postępowanie. Na tym etapie jednak, na podstawie dostępnych sprawdzonych informacji, dochodzenie wykazało, że zarzuty te nie są uzasadnione. Tak więc wielkość produkcji ACF jednego z największych producentów wspólnotowych pozostawała stabilna w okresie badanym, podczas gdy jego wielkość sprzedaży folii aluminiowej znacznie się zmniejszyła. Świadczy to o tym, że produkcja folii aluminiowej nie została zastąpiona, jak utrzymywano, produkcją ACF.

(156) W zasadzie wolne moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego wzrosły, ponieważ znacznie zmniejszyło się wykorzystanie tych mocy (z 88 % do 62 %). Stwierdzono zatem, że istnieją znaczne wolne moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego w zakresie produkcji folii aluminiowej, które mogłyby zaspokoić zwiększony popyt na produkt przemysłu wspólnotowego. Na tej podstawie nie można było stwierdzić, że odbiorcy we Wspólnocie uzależnieni są od przywozu folii aluminiowej.

(157) Wprowadzenie ceł nie powinno powodować niedoboru dostaw. Dostępne są także alternatywne źródła zaopatrzenia z innych krajów trzecich, do których nie mają zastosowania cła. Ponadto inne kraje trzecie również doświadczyły spadku udziału w rynku, co świadczy o istnieniu znacznych rezerwowych mocy produkcyjnych w tych krajach, które mogą zapewnić podaż na rynku

wspólnotowym, jeśli zostanie przywrócona uczciwa konkurencja.

3.3. Wpływ ewentualnych środków na przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem

(158) Wspomniane małe rolki (rolki przeznaczone dla konsumentów) ważą mniej niż 10 kilogramów i używane są do krótkoterminowego pakowania do różnych celów (przeważnie w gospodarstwie domowym, cateringu i sprzedaży detalicznej żywności i kwiatów).

(159) Przedstawiciele przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii utrzymywali, że znajdują się w trudnej sytuacji, ponieważ stanowią ogniwo pośrednie pomiędzy producentami folii aluminiowej a sieciami dystrybucji detalicznej, które narzucają im bardzo małe marże zysku. Stwierdzono, że ogólna rentowność przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii kształtowała się pomiędzy - 2 % i + 2 %.

(160) Mimo że przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są zazwyczaj dostawcami szerokiej gamy produktów przeznaczonych do pakowania, folia aluminiowa stanowi ważną część (do 70 %) ich obrotu i biorąc pod uwagę ich niski poziom rentowności, wprowadzenie ewentualnych środków miałyby na nie istotny wpływ, ponieważ przedsiębiorcy uważają, że nie mogliby przenieść ich ciężaru na swoich klientów.

(161) Przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii mogą jednak przenieść cło antydumpingowe na swoich klientów, szczególnie jeżeli ceny głównego surowca będą się utrzymywać na stosunkowo niskim poziomie w porównaniu z bardzo wysokim poziomem cen w 2006 i 2007 r. Ponadto, jak wspomniano w motywie 149, istnieją inne kraje dostawcy.

(162) Na podstawie powyższych ustaleń tymczasowo uznaje się, że wpływ na użytkowników nie byłby tak duży, by uznać, iż nałożenie środków byłoby sprzeczne z ogólnym interesem Wspólnoty.

4. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

(163) Mając na względzie wymienione powyżej czynniki, ustalono, że nałożenie środków nie miałyby znaczącego niekorzystnego wpływu na sytuację użytkowników i importerów produktu objętego postępowaniem. Na tej podstawie tymczasowo uznaje się, że nie ma istotnych argumentów przeciwko nałożeniu tymczasowych środków antydumpingowych.

H. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (164) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz dumpingowy.
- (165) W celu ustalenia poziomu cła uwzględniono poziom ustalonych marginesów dumpingu oraz kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez Wspólnotę. Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego we Wspólnocie takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz dumpingowy. Margines zysku producentów przed opodatkowaniem zastosowany w obliczeniach wynosił 5 %, zgodnie z propozycją zawartą w skardze i wartością przyjętą w pierwotnym dochodzeniu. Ustalony poziom zysku potwierdzono również w toku niniejszego dochodzenia.
- (166) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania, dla każdego rodzaju produktu, średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podcięcia cenowego (zob. motywy 98–100 powyżej), z niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono przez dostosowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego zgodnie z rzeczywistą stratą poniesioną w OD oraz poprzez dodanie wspomnianej wyżej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek całkowitej wartości importowej CIF. W przypadku Armenii i Brazylii, uwzględniając wysoki poziom współpracy, rezydualny margines szkody określono na poziomie marginesu ustalonego dla współpracujących eksporterów objętych postępowaniem. W przypadku Chin, uwzględniając bardzo niski poziom współpracy, rezydualny margines szkody obliczono w oparciu o powodujący największą szkodę wywóz dokonany przez współpracującego producenta eksportującego, któremu przyznano IT.

2. Środki tymczasowe

- (167) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego tymczasowe cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie najniższego marginesu dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (168) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki

celne (w odróżnieniu od cła rezydualnego stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw” w Armenii, Brazylii i ChR) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego aktu prawnego, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

- (169) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽⁷⁾ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. Komisja, w stosownych przypadkach, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym zmieni odpowiednio rozporządzenie poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (170) Na podstawie powyższych ustaleń tymczasowe stawki celne wynoszą:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Stawki cła tymczasowego
Brazylia	Companhia Brasileira de Alumínio	27,6 %	25,9 %	25,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	27,6 %	25,9 %	25,9 %
ChRL	Alcoa Bohai and Alcoa Shanghai	23,9 %	10,7 %	10,7 %
	Shandong Loften	31,6 %	28,3 %	28,3 %
	Zhenjiang Dingsheng	31,9 %	33,3 %	31,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	42,9 %	52 %	42,9 %
Armenia	RUSAL Armenal	37,0 %	20,0 %	20,0 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	37,0 %	20,0 %	20,0 %

⁽⁷⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

I. PRZEPISY KOŃCOWE

(171) Aby zapewnić dobre zarządzanie, należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia cel antydumpingowych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkiego ostatecznego cła,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg, objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) pochodzącej z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Armenia	Closed Joint Stock Company Rusal-Armenal	20,0 %	A943
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,0 %	A999
Chińska Republika Ludowa	Alcoa (Shanghai) Aluminium Products Co., Ltd. and Alcoa (Bohai) Aluminium Industries Co., Ltd.	10,7 %	A944
	Shandong Loftan Aluminium Foil Co., Ltd.	28,3 %	A945
	Zhenjiang Dingsheng Aluminium Co., Ltd.	31,9 %	A946
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	42,9 %	A999
Brazylia	Companhia Brasileira de Alumínio	25,9 %	A947
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	25,9 %	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw w Chińskiej Republice Ludowej wymienionych w ust. 2 będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Catherine ASHTON
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika przedsiębiorstwa oraz opatrzone oficjalną pieczęcią przedsiębiorstwa w następującej formie:

- 1) nazwisko i funkcja pracownika przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę;
 - 2) oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] folii aluminiowej sprzedana na wywóz do Wspólnoty Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa przedsiębiorstwa i adres] [kod dodatkowy TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.
-